

Přiznat se a nepít

Vložil Jacob - 18/10/2013 13:43

Ahoj všem.

Moc rád bych chtěl napsat, že jsem byl alkoholik. Ale bohužel nemůžu protože jsem! Právě teď abstinuji měsíc! A je to zatím můj největší úspěch. I za tak nicotný čas jsem šťastný. Každý den bez pití je krásný den. Pil jsem denně. Obědem v práci začal můj nekonečný maraton. Dáte-li si k obědu tři kousky pak už se na nic jiného netěšíte, než až bude padla a poběžíte do knajpy. Nejdříve jsem chodil s kolegama. Museli jsme přece probrat daný pracovní den. (taková hloupost po práci má člověk přece jít sportovat nebo být s rodinou). Problém začal, když jsem do hospody (zhodnotit den) šel sám, bez kolegů. Ani jsem nepomyslel, že už chodím ze zvyku. A víkend? Zábava? Výtržnosti a vandalismus... policie, sanitka a záchytka. To bylo samozřejmostí. Následná kocovina, pocit provinění, výčitky a třes. Žádné ponaučení z chyb. Druhý večer vše na novo. Myslím, že nepíšu nic nové, každý z nás si něčím podobným asi prošel nebo prochází. Přesto všechno jsem si nedokázal připustit, že je něco špatně. Jednoho dne jsem však naštěstí procitl. Bylo to potom co jako zkušený alkoholik-lhář jsem shovával po byte lahve od pití před návštěvou přátel a rodičů. Neúspěšně. Nečekaná návštěva mého letitého kamaráda (abstinenta) vše odhalila. Bylo to strašné, potupné a ponižující. Svěřil jsem se mu se svým problémem. Ukázal jsem pravdu. Děsivé ale osvobozující. Slíbil že mi pomůže a dodržel slib. Snaží se mě často navštěvovat a chodíme spolu běhat. Přestal jsem chodit na všechny oslavy narozenin a s lidmi se scházím venku ne v hospodě... Nedokázal bych nic bez svého přítele a moc děkuju že ho mám. Hrozně moc se bojím že to bez něj nedokážu. Stále s tím bojuju stále mám chuť, stále odmítám všechny pozvání... Úspěšně abstinuju, protože se pití vyhýbám velkým obloukem a mám podporu kamaráda kterého nemůžu zklamat a tím ztratit, nejspíš bude poslední kdo mi zbyde, protože pro ostatní platí pakliže nepiješ nežiješ... je možné jít někam posedět a nedat si kapku jedy? bojím se, že se objeví situace, kdy přede mě postavěj pivo a donutí mě ho vypít, tím by bylo vše ztracené... moje rada je nechodit nikam kde podávaj, točej, míchaj a nabízej ty jedy... ale potřebuju ještě nějaké typy jak se tomu bránit... protože hrozně moc miluju střízlivé rána a nevzdám se jich!

=====

Re: Přiznat se a nepít

Vložil Leesa - 20/10/2013 21:31

Ahoj,

nikdo tě nemůže nikdy přinutit k něčemu, co sám nechceš, už vůbec ne pít, co ty nechceš :-). Ale je pravda, že s nějakým odůvodněním je to jednodušší, zvláště u lidí, kterým člověk nechce nic vysvětlovat. Používám zdravotní stav a celkem to zabírá :-). Člověk postupně najde jiné přátele, hospodští spolupijáci se budou ozývat míň a míň a stejně s nima pak už nenajdeš moc společnou řeč. Držím palce, nevěřila jsem tomu, ale po nějaké době přejde i ta chuť.

L.

=====

Re: Přiznat se a nepít

Vložil anoine - 20/10/2013 23:07

Ahoj. To, co jsi dokázal do teď, je skvele. Nemuzu ti asi odpovědět za sebe (porad s tím bojuji), ale možná

tim,co mi rika ma mama (cca,uz to nastesti nepocitam,tak 14 let po lecení abstinuje).Rika:"Muis to vzit "za sve".TY NECHCES PIT.A pak se i urcite situace resi lepe a na nektere otazky uz nemusis hledat odpoved,protoze ji mas.

=====

Re: Přiznat se a nepít

Vložil anoine - 20/10/2013 23:19

Nebudu pit,protoze nechci (omlouvam se,ale odeslala jsem to omylem drive...)

=====

Re: Přiznat se a nepít

Vložil Liba - 21/10/2013 05:50

S alkoholem se nebojuje, bitva je předem prohraná.Je silnější než my.Každý začínající abstinent by měl zajít aspoň párkrát na AA, pochopit svou nemoc, najít cestu, jak vedle něj žít a nepít.

=====